

Перепродав раз маляр
Усе серед Бару¹,
І на продаж тільки мав
Їдну Варвару.

Аж приходить наш мужик,
Шапку поправляє.
«Чи є у вас Миколай?» —
Маляра питає.

«Нету, братец, — каже той, -
Тільки зараз буде».
Та Варвару живо зняв
Та й до халабуди.

І кісткою раз мазнув, —
І чаша закрилась,
Мазнув іще кілька раз, —
І митра вродилась.

Ще мазнув раз — і обруч
Обвів наокола,
І бігцем до мужика:
«Вот тебе Микола».

Але мужик собі став,
Під боки узявся:
Як поглянув на лице —
Так і засміявся.

«Що Микола, то Микола!
Правдива Микола!..

Щоби тобі волосок!..
Вся борода гола!»

«Нешто хочеш баради?
І барада буде!»
І з Варварою мерщій
Знов до халабуди.

Вибігає, кругом глип, —
Мужика й ні пари!
А тут баба, як на злість,
Питає Варвари.

Прокляв маляр мужика
І бабу, до лиха;
Ставить образ на стілець
Та й промовив стиха:

«Не требуй он баради,
Энтакая харя! —
И еще бы была раз
З Миколи Варвара».

1. *Бар* - місто Вінницької області.